

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Ἄριθμ. φύλλου 704	Κυριακὴ Μετὰ Χριστοῦ Γέννησιν (Ματθ. 2, 13-23) 26 Δεκεμβρίου 1999	Συντάκτης † Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος
--	--	---------------------------------------

Ἡ παιδοκτονία

«Ραχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς...»
(Ματθ. 2, 18)

Ο ΗΡΩΔΗΣ ἔσφαξε 14.000 νήπια. Ἀνατριχιάζει καὶ φρίττει ὁ ἄνθρωπος ὅταν τ' ἀκούη. Ἀλλά, ἀδελφοί μου, μὴν εἴμεθα ὑποκριταί. Αὐτὸ τὸ ἐγκλημα γίνεται καὶ σήμερα.

Στὴν πατρίδα μας δὲν εἶνε ἓνας ἢ δύο οἱ Ἠρώδαι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἀπαίσιον ἔργον τῆς παιδοκτονίας. Δολοφόνοι ἀθῶν νηπίων εἶνε πρῶτα - πρῶτα οἱ γιατροί. Δὲν λέω ὅλοι. Ὑπάρχουν γιατροί ποὺ τιμοῦν τὸ ἐπάγγελμά τους. Μοιάζουν μὲ τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους, τὸν ἅγιον Παντελεήμονα καὶ τοὺς ἄλλους ἱαματικούς ἁγίους. Ὑπάρχουν γιατροί ποὺ τηροῦν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Ἰπποκράτους, ποὺ λέει: «Ποτέ δὲν θὰ δώσω φάρμακον σὲ γυναῖκα γιὰ νὰ κἀνῆ ἔκτρωσι». Τὸν ὄρκον τοῦ Ἰπποκράτους, ποὺ εἶνε ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς, ἐπαναλαμβάνουν οἱ γιατροί μας ὅταν παίρνουν τὸ δίπλωμά τους. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν γιατροί - Ἠρώδαι, ποὺ σφάζουν συνεχῶς νήπια. Οἱ κακοῦργοι αὗτοι ἴδρυσαν τὶς κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενες γυναικολογικὲς κλινικὲς, ποὺ στὴν πραγματικότητα εἶνε σφαγεῖα μικρῶν παιδιῶν.

Πρέπει νὰ κλαύσωμε, ἀδελφοί μου. Πρέπει ν' ἀνοίξῃ ἡ γῆ νὰ μᾶς καταπιῇ καὶ ὁ ἥλιος νὰ στείλῃ τὶς ἀκτίνες του καυστικὰς καὶ νὰ μᾶς κἀνῆ κάρθουνο. Πρέπει νὰ σειστοῦν οἱ κορυφές τῶν ὀρέων καὶ τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ νὰ γίνουν ἀστροπελέκια στὶς κεφαλές μας. Διότι ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ μικρὴ μας πατρίδα, διαπράττει τὸ μεγάλο αὐτὸ ἐγκλημα.

Πόσες ἐκτρώσεις γίνονται; Ἄν σᾶς θάλω νὰ μετράτε, θὰ φτάσῃ μεσημέρι. Φριξὸν ἤλιε, ἀναστέναξον γῆ. Πάνω ἀπὸ 400.000 ἔμβρυα τὸ χρόνον σκοτώνονται στὴν πατρίδα μας καὶ ρίχνονται στοὺς ὑπονόμους.

Ὅταν ἐγένε σεισμὸς κάτω στὴ Θεσσαλονίκη, πολλοὶ κάτοικοι ἐντρομοὶ ἄφησαν τὴν πόλιν τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ καμμιά διακοσάρια ἤρθαν στὴ Φλώρινα. Πέρασαν ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου. Ἦταν φοβισμένοι. Προσπάθησα νὰ τοὺς παρηγορήσω καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσω. Κάποιος μου εἶπε: «Δίκαια μᾶς τιμῶρε ὁ Θεός». Καὶ μοῦ διηγήθηκε τὸ ἐξῆς περιστατικόν. Κοντὰ στὴ συνοικίαν ποὺ καθόταν ἔφραξε ὁ ὑπόνομος τῆς πόλεως. Εἰδοποιήθηκε ὁ δῆμος τῆς πόλεως καὶ ἔστειλε συνεργεῖον. Ἦταν καὶ αὐτὸς παρὼν στὸ ἀνοιγμα τοῦ ὑπονόμου. Ἐφριξαν ὅταν βρῆκαν τὴν αἰτία. Μέσα στὸν ὑπόνομον ἦταν 80 κεφαλᾶκια ἐμβρύων κομματιασμένα! Δίπλα στὸν ὑπόνομον λειτουργοῦσαν τρεῖς γυναικολογικὲς κλινικὲς, σφαγεῖα φοβερά, ποὺ κατασφάζουν τὰ ἀθῶνα νήπια ...

Ἠρώδαι λοιπὸν ὅσοι γιατροὶ ἀθετοῦν τοὺς ὄρκους τους. Ἀλλά Ἠρώδαι κατὰ μείζονα λόγον εἶνε οἱ μανάδες καὶ οἱ πατεράδες ποὺ συνεργοῦν στὸ ἐγκλημα αὐτὸ τῆς γεννοκτονίας.

Μίλησα καὶ παλαιότερα γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ παρεξηγήθηκα. Διότι κάποιος διέδωκε ὅτι ὁ δεσπότης στὴν ἐκκλησία καταράστηκε τὶς γυναῖκες ποὺ κάνουν ἐκτρώσεις. Ὁχι, τέτοιο λόγο δὲν εἶπα. Εἶπα κάτι ἄλλο, τὸ ἐξῆς. Ὅτι μεγάλοι ἐπιστήμονες τῆς ἱατρικῆς, Ἀμερικανοί, Ἄγγλοι, Γερμανοὶ καὶ Ῥῶσοι ἀκόμη, ποὺ κάνουν ἐρευνες, βρῆκαν, ὅτι ἡ γυναῖκα, ὅταν γεννᾷ, εἶνε ὑγιής· ὅταν ὅμως ἐμποδίζῃ τὴν γέννησιν, εἴτε μὲ φάρμακα εἴτε μὲ ἄλλα ἄτιμα μέσα, ποὺ δὲν τολμῶ ἐδῶ νὰ τὰ ὀνομάσω, εἴτε μὲ τὶς ἐκτρώσεις καὶ ἀμβλώσεις, αὐτὴ ἡ γυναῖκα, ποὺ κάνει τέτοια πράγματα, παθαίνει στὰ μυαλὰ καὶ γίνεται ψυχοπαθής, στὴν καρ-

διά έχει κάρβουνο άναμμένο, κοί τέλος πολλές φορές παθαίνει καρκίνο μήτρας και μαστών. Δέν τὰ λέω ἐγώ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλά διαπρεπεῖς γιατροί.

Κάτω στήν Ἀθήνα εἶνε μιὰ συνοικία πού κατοικοῦν πλούσιοι. Ἔχουν καράβια, ἐργοστάσια, πολυκατοικίες και αὐτοκίνητα. Ἔχουν λίρες, δολάρια και μάρκα. Ἔχουν τὰ πάντα. Παιδιά ὅμως δέν ἔχουν. Σκυλιά και γατιά γαυγίζουν και νιαουρίζουν στα σπίτια τους. Τώρα τί μαθαίνω; Σκούπα ἠλεκτρική τους θερίζει. Οἱ γυναῖκες τους πεθαίνουν ἀράδα ἀπό καρκίνο μήτρας και μαστών.

ὦ Θεέ μου! Σέ ἀγνοοῦμε, σέ περιφρονοῦμε και σέ ἐμπαίζουμε. Ἀλλά σὺ εἶσαι ἰσχυρός και, ὅπως τιμώρησες τόν Ἡρώδη, κατά παρόμοιο τρόπο τιμωρεῖς και σήμερα τοὺς ἀνθρώπους πού κάνουν τέτοια πράγματα.

Τὸ ἐγκλημα τῆς παιδοκτονίας λαμβάνει διαστάσεις στήν πατρίδα μας. Και τὸ χειρότερο, σάν νὰ μὴν ἔφτανε τὸ πλῆθος τῶν ἐκτρώσεων, ψηφίστηκε και νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτρωσις. Ὁ γιατρός πετᾷ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γυναίκας τὸ ἄνθος τοῦ οὐρανοῦ, πού εἶνε τὸ νήπιο, ὅπως πετάει ἓνα σάπιο δόντι. Ἐκεῖ καταντήσαμε.

Εἶνε τοῦτο ἐθνοκτονία. Διότι ἔχουμε τὰ λιγώτερα παιδιά στα Βαλκάνια. Πηγαίνετε στήν Ἀλβανία. Γνωρίζετε, μὲ πόσο καυστική γλώσσα ἠλεγξα γιά τὸ καθεστῶς του τόν Ἐμβέρ Χότζα, σύμβολο τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Και ὅμως οἱ Ἀλβανοί, μέσα σὲ 20 χρόνια, ἀπὸ 1.500.000 ἔγιναν 2.500.000. Διότι, παρ' ὅλη τὴν ἀθεΐα τους, τίμησαν τὴ μητρότητα. Τὴν ἔχουν ὑψώσει σὲ ἐθνικὴ ἐορτὴ. Στήνανε ἐξέδρα, τὴ στολίζανε μὲ ἄνθη, τὴ στρώνανε μὲ χρυσᾶ, κι ἀνέβαζαν ἐκεῖ ὄχι τόν Ἐμβέρ Χότζα, ἀλλὰ τὴ μάνα. Διαλέγανε μανάδες ἀπ' ὅλη τὴν Ἀλβανία, πού εἶχαν 10-12 παιδιά, και τίς ἀνεβάζανε στήν ἐξέδρα ἐκείνη. Και περνοῦσαν ἀξιωματοῦχοι και στρατηγοί, περνοῦσαν μικροὶ και μεγάλοι, και ὅλοι χαιρετοῦσαν τὴ μητέρα. Ἔτσι τιμοῦσαν οἱ Ἀλβανοί, οἱ ἄθεοι, τὴ μάνα. Κ' ἐμεῖς ἐδῶ ἐγκληματοῦμε κατά τρόπον ἀπαράδεκτο. Εἴμαστε ἐθνοκτόνοι.

Ἐκεῖ στὸν Ἐβρο ποταμὸ εἶνε οἱ Τουρκάλες: ἔχουν 7-8 παιδιά, εἶνε πολύτεκνες. Ἐδῶ στις Ἑλληνίδες ἔπεσε ἡ κατάρα, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ γεννοῦν παιδιά. Τὸ ἔθνος μας τὸ ἱστορικὸ σθῆνει και ἐξαλείφεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Τοῦτο εἶνε συμφορὰ, εἶνε δολοφονία.

Πρέπει ἰδιαίτερος, ἀδελφοί μου, νὰ προ-

σέξουμε. Ἐδῶ στὸ μικρὸ ποίμνιο τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ γίνεται καμμιά ἐκτρωσι. Παιδιά, ἄθφα νήπια, χαριτωμένα βρέφη νὰ στολίζουν τὴν πατρίδα μας.

Γιά νὰ μὴν τελειῶσω ὅμως μὲ ἀπαισιοδοξία λέγω τὸ ἐξῆς. Μέσα στὸ σκοτάδι αὐτό, στήν κολασμένη γενεά, τὴ ζούγκλα, ὑπάρχουν και φωτεινὰ παραδείγματα, αἰσιόδοξα σημεῖα.

Μιὰ μέρα στή μητρόπολι ἦρθε ἓνα φτωχάκι, ἓνας τσομπάνος πού εἶχε λίγα προβάτκια. Ἦρθε γιά νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας, και μοῦ εἶπε μὲ χαρὰ: Ἢ' ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ γεννήσω τὸ 10ο παιδί: δόξα νὰ ἔχη τὸ ὄνομά του!... Ἐκλαυσα ὅταν τὸν ἄκουσα. Μέσα στήν κόλασι αὐτὴ ὑπάρχει ἓνα φτωχάκι πού ἔχει 10 παιδιά!

Ἐλα, θρὲ σὺ, πού ἔχεις τόσα λεφτὰ πού μπορεῖς ν' ἀγοράσῃς ὅλη τὴ Φλώρινα και τὸ Ἀμύνταιο και τὴν Πτολεμαῖδα. Ἐλα, σὺ ὁ ἄλλος, πού κάθε μέρα πετᾷς ἑκατομμύρια στὶς ντισκοτέκ. Ἐλα, σὺ πού παίζεις χαρτιά. Ἐλα, σὺ πού σπαταλᾷς τὰ λεφτὰ σου ἐδῶ κ' ἐκεῖ και μετὰ λὲς ὅτι δέν σὲ φτάνουν γιά νὰ μεγαλώσῃς παιδιά και γι' αὐτὸ τὰ σκοτώνεις. Ἄν ἤμουν κυβερνήτης —δέν θελω νὰ εἶμαι κυβερνήτης— ὅσο ἀξίζει μιὰ κλωστή τοῦ ὄρασε μου, δέν ἀξίζουν ὅλες οἱ ἐξουσίες τοῦ κόσμου—, ἀλλ' ἂν ἤμουν κυβερνήτης και μάζευα ὅλα τὰ χρήματα πού σπαταλοῦν τὴν πρωτοχρονιά, θὰ μπορούσα νὰ θρέψω 500.000 παιδιά. Αὐτὸς ὁ τσομπάνος θὰ δικάσῃ μιὰ μέρα τὸν κόσμο και τίς μανάδες αὐτὲς πού λένε ὅτι δέν ἔχουν λεφτὰ και σκοτώνουν τὰ παιδιά τους.

Θέλετε ἄλλο παράδειγμα; Μιὰ γυναίκα σ' ἓνα ἀκριτικὸ χωριὸ τῆς περιφερείας μας ἔμεινε ἐγκυος τὸ 8ο παιδί. Μόλις τὸ ἀντελήφθη ὁ ὑλιστῆς και ἄθεος ἄνδρας τῆς, τῆς λέει: Νὰ τὸ πετάξῃς. Ἐπειδὴ ἐκείνη ἀρνιόταν, τὴν πίεζε και τὴ χτυποῦσε. Ἡ γυναίκα ὅμως ἔμεινε σταθερὴ. Και στὸ τέλος τοῦ εἶπε: Τὸ παιδί ἐγὼ δέν τὸ ρίχνω, ὅ,τι και νὰ κάνῃς, ἀκόμη και ἂν μὲ χωρίσῃς. Χωρὶς ἄνδρα μπορῶ νὰ ζῆσω, χωρὶς Θεὸ δέν μπορῶ νὰ ζῆσω!...

Ἐπὶ ὑπάρχουν λοιπὸν και φωτεινὰ σημεῖα. Και θ' αὐξηθοῦν, ἂν κάθε ἐκκλησία ἔχη ἱερέα πού πιστεύει στὸ Θεό. Ἄν ὅλοι οἱ ἱερεῖς, οἱ ἐπίσκοποι και ὁ λαὸς μας κινηθοῦμε δραστηκῶς, τὸ ἐγκλημα αὐτὸ θὰ ἐκλείψῃ, και ἡ Ἑλλάς θὰ γίνῃ χώρα χριστιανική, πού θὰ ὑμνῇ τὸν Κύριο εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαιας
Αὐγουστίνος